

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010262
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7713010262.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučera a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému T. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Michalovciach sp. zn. 1T/79/2013 zo dňa 17. 6. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/79/2013 zo dňa 17. 6. 2013 bol obžalovaný T. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/65/2011 z 3. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 12. 2011, mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov, nerešpektujúc toto rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, dňa 21. 10. 2012 o 10.10 hod. v Michalovciach, z parkoviska pri obytnom bloku 1398/34 na ulici Štefánikovej, po ceste pred úradom práce smerom do centra mesta viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Cordoba, EČ : MI-XXXBJ, kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300 eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 14 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorý prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd nerozhodol správne, keď ho uznal vinným. Uviedol, že žiadne motorové vozidlo neriadil, išiel do auta len pre doklady a policajti, ktorý pýtal od neho doklady bez reálneho dôvodu začal tvrdiť, že on auto šoféroval. Uvedený priebeh skutkových okolností v predmetnom čase v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní popísal nielen on, ale aj svedkovia T. L. a T. P., ktorým prvostupňový súd bezdôvodne neuveril. Podľa jeho názoru policajti nehovorili pravdu, keď tvrdili, že v kritickom čase riadil motorové vozidlo. Motívom počíňania policajtov je podľa jeho názoru to, že policajti Obvodného oddelenia PZ v Michalovciach sú voči nemu zaujatí, lebo na STK, kde pracoval, odmietol ich motorové vozidlo vyhodnotiť ako bezchybné. Viackrát sa stalo, že ho sledovali, naháňali, bezdôvodne ho zastavovali a vyvolávajú v ňom cieľene nepokoj a nepohodlie a vyvolali to, že ho zamestnávateľ STK v Michalovciach prepustil zo zamestnania.

Podľa jeho názoru súd nemá bez ďalšieho opodstatnenia neveriť občianskym svedkom len preto, že policajti hovoria niečo iné a policajti by mali mať pravdu aj vtedy, keď sú v negatívnom pomere k nemu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Obhajca obžalovaného v svojom záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní v celom rozsahu a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby sa okresný súd dôsledne zaoberal obhajobou obžalovaného.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, nakoľko podľa jeho názoru rozsudok okresného súdu je zákonný vo všetkých výrokoch.

Obžalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného T. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní a ich zhodnotení v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospel k správne a zákonnému záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že nebol žiaden dôvod neveriť svedkom T. a X. - príslušníkom PZ, ktorí jednoznačne vypovedali, že obžalovaného videli viesť motorové vozidlo, počas jazdy ho zastavili a kontrolovali s tým, že obžalovaného predtým nepoznali a nemali žiaden dôvod poškodiť mu tak, ako to v rámci svojej obhajoby uvádzal obžalovaný. V tomto smere zároveň okresný súd správne vyhodnotil, že svedkovia L. a P. tvrdenia svedkov - príslušníkov polície svojimi výpoveďami nevyvrátili. Výpovede svedkov X. a T. objektivizuje aj úradný záznam PZ zo dňa 21. 10. 2012, z ktorého vyplýva, že stárou službou bola vyslaná hliadka na Štefánikovu ulicu, kde počas pátracej akcie bol zastavený vodič a bolo potrebné vykonať lustráciu dokladov, keďže nepredložil vodičský preukaz, pričom bolo zistené, že vodičom bol práve obžalovaný T. B. a že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/65/2011. V tejto súvislosti krajský súd podotýka, že uvedený úradný záznam spracovali a vyhotovili ako členovia hliadky iní - ďalší príslušníci PZ.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/65/2011 mal krajský súd preukázané, že T. B. bol odsúdený pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov a zároveň podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 2. 12. 2011.

Z vykonaného dokazovania mal tak aj krajský súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., lebo napriek tomu, že rozhodnutím súdu mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, tento trest nerešpektoval a motorové vozidlo viedol.

Nepochybil okresný súd ani vo výroku o treste, keď po podrobnom zhodnotení osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho života uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 300 eur a pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu bol úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov. Zákonu zodpovedá vzhľadom na charakter trestného činu aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 14 mesiacov. Takto uložený trest považuje aj krajský súd, zohľadniac amnestiu prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 2. 1. 2013 vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu, za správny a zákonný, spĺňajúci všetky kritériá tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.